

Nizozemský model A1 REESKIKKER

Nizozemí se nemůže chlubit zrovna velkou základnou modelářů věnujících se volnému letu. Každý nový adept se však stává příslušníkem „rodiny“ P. DeBoera, která mu pak poskytuje maximální péči. A že nejde o rodinu ledajakou, to potvrzují jména jejích členů: Sommers, Breman, Hackenové, Van Wallene jsou natolik známí, že není třeba více dodávat. Nizozemští volňáskáři si navzájem poskytují nové technologické postupy, poznatky z oblasti nových materiálů a vypořádávají si i strojním vybavením. Nezapomínají ani na společné tréninky, při nichž dokáží každý model seřídít a zalétat na maximální výkonnost. Jejich pomoc využívá například i dvojnásobný vítěz Světového poháru v kategorii F1A, S. Rump z NSR. Některé nizozemské modeláře ostatně známe z mezinárodních soutěží v Sezimově Ústí. I zde ochotně sdělili své poznatky každému zájemci.

Přestože se dá říci, že „česká škola“ v kategorii A1, respektive F1G, jak zní oficiální označení FAI, trochu ustoupila do pozadí, vývoj se nezastavil. Dokumentuje to špičkový model nizozemského volňáskáře Martijna Aartse. Jeho Reeskikker je zajímavý větším rozpětím, odpovídajícím současnému trendu, větší plošnou délkou, nezvyklým napojením uší, kovovým ložem VOP a plovoucí směrovkou.

POPIS MODELU (neoznačené míry jsou v milimetrech)

Křídlo se vzepětím do U je opatřeno modifikovaným profilem B6356b. Je dělené, obě poloviny se nasouvají na ocelové dráty o průměru 2,5 a 2 a délce 130. Na konstrukci je zřejmá snaha o soustředění hmoty k těžišti odlehčením uší a naopak zpevněním centroplánu.

Smrkové pásnice hlavního nosníku o průřezu 5×1,5 nahoře a 5×1,2 dole se v uších plynule zužují až na průřez 3×1,5 a 3×1,2. Pásnice jsou spojeny balsovou stojinou tl. 3 ve středních částech a tl. 1 v uších. Ve středu křídla obě pásnice zesilují smrkové lišty o průřezu 5×2. Žebra jsou z tvrdé balsy tl. 1,5, první čtyři ve středních částech z překližky tl. 1,5, diagonální položebra v přední části křídla z balsy tl. 0,8. Náběžná lišta je složena z balsové lišty o průřezu 4×4 a smrkového zesílení o průřezu 3×3; balsová odtoková lišta má průřez 3×17. Přední část křídla až k hlavnímu nosníku je opatřena tuhým potahem z balsy tl. 0,8, který s náběžnou lištou a hlavním nosníkem tvoří tuhou torzní skříň.

Celkové výsledky:

Mladší žáci: 1. Miroslav Fehér, Praha 467 360; 2. Václav Šindelář, Praha 411 326; 3. Petr Andreev, ODPM Praha 6 241 s

Starší žáci: 1. Irena Veselá, Černošice 773; 2. Michal Dère, Černošice 725; 3. Jan Bátěk, Praha 243 648 s

Junioři: 1. Václav Straka, Praha 243 1044; 2. Ladislav Tejml, Praha 243 987; 3. Jan Slabihoudek, Praha 243 648 s

Senioři: 1. ing. Milan Pařík, Praha 411 1387; 2. Martin Markl, Praha 411 1135; 3. Josef Neumann ml., Praha 612 991 s

Snímek: ing. Jaroslav Jiskra

Ve středu křídla je první pole mezi žebry vyplněno blokem balsy, další pole pak vylepeno balsou tl. 1. Žebra na středních částech i uších v místě lomení jsou z balsy tl. 5. Po jejich sbroušení do úkosu jsou styčné plochy polepeny překližkou tl. 0,6, při slepování obou dílů k sobě je mezi styčné plochy vloženo ještě žebro z balsy tl. 0,8. Na tyto spoje je použito kontaktní lepidlo.

Potah křídla je z tenkého Modelspanu.

Trup. Hlavici tvoří balsový přířez, polepený z obou stran překližkou tl. 1,5. Nosník ocasních ploch je z kuželové trubky o průměru 15—10, laminované z uhlíkové tkaniny. Pevný vlečný háček je ohnutý z ocelového drátu o průměru 1,5. Lože VOP je z hliníku, dtermalizátor je ovládán jednofunkčním časovačem. Plovoucí směrovka je vybroušena z plné balsy.

VOP je běžné konstrukce. Hlavní nosník sestává z balsových pásnic o průřezu 5×1,5 nahoře a 3×1 dole, jež se směrem ke koncům zužují až na průřez 3×1,5, respektive 2×1. Balsová náběžná lišta o průřezu 4×3 je ve střední části zpevněna balsovou lištou

o průřezu 5×3. Odtoková lišta, rovněž z balsy, má průřez 9×2. Žebra jsou z balsy tl. 1, diagonální položebra v přední části a stojina hlavního nosníku z balsy tl. 0,8.

Středové žebro z balsy tl. 5 je opatřeno háčkem z ocelového drátu o průměru 0,5 a hliníkovým šroubem o průměru 3,5 k seřízení úhlu nastavení VOP. Střed VOP je dále opatřen závěsem z hliníkového plechu tl. 1, který zajišťuje její pevné uložení a spolehlivé vyklopení.

VOP je potažena tenkou pokovenou plastickou fólií.

Seřízení. Těžiště modelu je v 52 % hloubky křídla, úhel seřízení je 3°. Na levém uchu je negativ 4 mm, na pravém negativ 6 mm; střední části křídla jsou rovné.

Model Reeskikker by měl posloužit jako inspirace pro naše modeláře a přispět tak k oživení zájmu o tuto kategorii u nás. Vybavený háčkem pro krouživý vleč umožňuje v podstatě stejnou činnost při vleku jako velké modely kategorie F1A. Bylo by také vhodné zamyslet se nad kategoriemi zařazovanými na soutěže STTP a snažit se ve větším měřítku prosadit ty, které se létají mezinárodně, tedy A1, B1, popřípadě C1 (F1G, F1H, F1J). Malé modely kategorií H, A3 a CO₂ postačí ponechat v kompetenci krajů. Jen tak lze totiž zajistit trvale vysokou úroveň našich mladých modelářů, k čemuž nás zavazuje úspěch na loňském mistrovství světa v polském Leśně.

Text: V. Levý
Výkres: Ing. L. Šíroky

